

saa jo i det hele og store paa dette Forslag paa samme Maade, som jeg ser paa det, og jeg kan derfor takke ham for hans Udtalelser. Han gjorde mig i det hele Glæde, indtil han var ved at slutte, hvor han saa til Gengæld gjorde mig den Sorg at anke over § 57, der bestemmer, at Bøderne skal tilfalde Politikassen; det ærede Medlem vilde have, at disse Bøder skulde gaa ind i Kommunekassen, Jeg er tilbøjelig til at tilgive ham, fordi Forstaaelse er Tilgivelse, jeg ved jo, at det ærede Medlem er Sogne- raadsformand, men bortset fra denne Tilgivelse vil jeg ikke kunne erklære mig enig med ham. Justitsministeriet vil protestere paa det voldsomste imod, at Politikasserne gaar glip af denne Indtægt. Politikasserne er nemlig ikke saa velhavende, som det ærede Medlem tror, og som man jo altid er tilbøjelig til at tro at andre er. Politikasserne er haardt spændt for, der er trukket stærkt paa dem ved Bidrag netop til forskellige kommunale Udgifter, og en yderligere Indtægtsformindskelse kan daarlige taales. Desuden er der nye Love, der ligefrem har taget Midler ud af Politikasserne; det gælder f. Eks. Færdselslovgivningen. At henlægge Beløbene til Politikasserne synes mig saa meget mere naturligt, som Midlerne derved bliver anvendt til Formaal, der ligger lige op ad Loven. Derfor maa jeg anmode det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen om i Udvalget at glemme det Forslag, han her har fremsat.

Det ærede Medlem Hr. Rahbek begyndte, som naturligt var, at protestere mod det, han kaldte min Beskyldning imod Brandsynet for at kige mindre i de store sorte Skorstene end i de smaa sorte Skorstene. Det er absolut ikke mig, der har udslyngt den Beskyldning, jeg kan i det højeste kaldes for Rygtekolportør. Mit personlige Kendskab til Brandsynerens Indehavere er nemlig om muligt endnu mindre end til de smaa sorte, saa det vil ligge mig meget fjernt personligt at beskyldte Brandsynsmændene for denne særlige Art af et for stort Vandforbrug. Nej, jeg har min Viden eller rettere min Tro fra Forhandlingerne dels i Landstingsudvalget dels i selve Landstingssalen, hvor ingen ringere end det ærede Medlem af Landstinget Hr. Ejsing, Udvalgets ærede Ordfører, sagde følgende: „Det tidligere Eftersyn er jo blevet kritiseret lidt nok og maaske ogsaa med nogen Grund. Det er lidt blevet sagt, at de Folk, der synede, synede meget mere Kaffepuncher end Skorstene.“ Hvis jeg ikke ud fra mit ringe Kendskab paa dette Omraade tager fejl,

er Kaffepuncher ikke meget forskellige fra smaa sorte, men det er ogsaa den eneste Ændring, mine Udtalelser er undergaaet fra Landstingsordførers. Men lad os lade det ligge. Givet er det i hvert Fald, at Ordningen, som den er nu, ikke er betryggende, og naar vi til en bedre Ordning, falder vel ogsaa denne Art af Kritik væk.

Det ærede Medlem var inde paa en Række Detailbestemmelser i Lovforslaget, og stillede bl. a., saa vidt jeg forstod ham, et bestemt Spørgsmaal til mig vedrørende særlige Loftskonstruktioner i Kostalde, men ingen nok saa venlig Form for Forespørgen paa det Omraade fra det ærede Medlems Side skal faa mig til at inkludere mig paa en Bedømmelse af de forskellige Loftskonstruktioners Forsvarlighed i Kostalde fra et brandteknisk Synspunkt. Det maa vi drøfte nærmere i Udvalget. Paa Forhaand er jeg dog tilbøjelig til at tro, at den mere sagkyndige Deltager i Debatten, det ærede Medlem Hr. Holdgaard, har Ret i sine Betæneligheder. Ligeledes tror jeg, jeg maa hen- vise til Udvalget en Drøftelse af de forskellige andre Detailspørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Rahbek rejste — adskillige af dem har for øvrigt været grundigt overvejet i Landstingsudvalget — og vil man vise den samme Imødekommenhed her fra forskellige Sider, som man maatte vise i Landstinget, vil Resultatet ogsaa nok blive, at man i Hovedsagen vil blive staaende ved dette Lovforslags Bestemmelser. I modsat Fald er jeg bange for, at Diskussionen aldrig vil faa Ende.

Det ærede Medlem var under sin Om- tale af forskellige Detailbestemmelser inde paa det mere almindelige Problem, at Lovforslaget indeholdt forskellige Regler, som ikke vilde blive overholdt i Praksis, hvorfor det ærede Medlem vilde have disse Regler ud af Lovforslaget. Ogsaa dette Problem har Gang paa Gang været drøftet i Landstingsudvalget, mindre dog med Henblik paa Nytaarsskydningen end navnlig med Henblik paa det køre Nikotinforbrug, men man slog sig til Ro med, at en Lovbestem- melse dog ofte kan have en ikke ringe opdragende Betydning og en ikke uvæsent- lig moralsk Værdi, selv om man paa den anden Side fra Lovgiverens Synspunkt maa være klar over, at Bestemmelsen ikke altid vil blive overholdt. Hvis man nemlig ikke har disse eller tilsvarende Regler, har man Lov til alt. Har man dem, ved i hvert Fald normale, fornuftige, nogenlunde forsigtige Mennesker, hvad det er, de har Lov til, og hvad de risikerer, hvis de overtræder disse Bestemmelser, og det vil dog bevirke, at